

Inspirerte dovringene

Det måtte settes fram flere stoler til alle som ville få med seg Geir Arne Hagelands opplevelser fra ekspedisjonen Ingen Grenser, som vil bli sendt på NRK. Godt over 120 mennesker var tilstede på Fysak-avslutningen på Toftemo, mot 60 året før.

ASTRID KVAM HELSET
astrid@vigga.no

Dovringen og deltageren i ekspedisjonen viste bilder fra turen, og snakket om utfordringer de møtte underveis. 11 deltagere i følge med Lars Monsen, kamera-crew og sikkerhetscrew deltok på ekspedisjonen Ingen Grenser. Turen var på 500 kilometer fra Bottenviken i Sverige til Hellemobotn i Norge. Alle de 11 deltagerne hadde funksjonshemninger av en eller annen sort. Å bevege seg i skogsterreng uten vei med rullestol kan være en utfordring, noe de fremmøtte både fikk se og høre. For Hageland var det største problemet gnagsår av protesene.

- Det handler om å tørre å presse seg litt ekstra, og prøve noe nytt. Det handler om å tøyne egne grenser, sier Hageland.
- Utfordringen var spennende i seg selv, og det er viktig med en positiv vinkling der folk med funksjonshemming viser mestring. Gjengen fikk ikke vite av Monsen hvor de skulle gå, og mener nok at de hadde protestert dersom de hadde fått sett terrenget på forhånd.
- Men jeg hadde nok blitt med en gang til, sier han.

sa leder i Fysak-gruppa i Dovre, Mai Lis Fremstad.

Hageland føyer seg inn i rekken av inspirerende foredragsholder på Fysak-avslutning. Selv sa han at han kunne ikke vært mer nervøs om han skulle snakke foran den amerikanske kongressen, men etter responsen å dømme hadde han ingenting å frykte når det gjaldt å snakke for sambygdingene.
- Det er veldig hyggelig å slippe å gå over bekken etter vann. Vi ville vise noen som har brukt naturen til å vokse på, og opplevd mestring. Det er det vi er ute etter. Geir Arne er med på å inspirere andre å en positiv måte, sa Fremstad.

Dørstokk er hindring

- En bør ikke tenke på de begrensningene man har selv, når man ser hvilke begrensninger andre kan ha. Det var inspirerende å se på, selv om det nok kanskje var å tøyne det litt langt, sa Åshild Killi fra Dovre.

Hun har selv en mann som sitter i rullestol, og savner at flere turmål og stier er tilrettelagt for rullestolbrukere.

- Selv en dørstokk kan være en hindring, og det er fint hvis man

kunne ha tilrettelagt for folk med rullestol. Selv håper hun på å være mer aktiv når det gjelder turmål på neste turmålsaksjon.

Spreke damer

I årets aksjon var det levert 86 turkort, fra folk som hadde gått på de 18 turmålene.

- Det var flere i fjor, men jeg vet det er flere som har gått i forhold

til de som har levert. Så jeg håper det blir flere til neste år, sa Grethe Haugland i Fysak-gruppa. Det var trekning av flere flotte premier, og en ekstra oppmerksomhet gikk til Merete Killi Moastuen og Gunvor Gauteplass, som hadde besøkt forskjellige turmål i Dovre henholdsvis 129 og 139 ganger.

Spreke damer med mange turer bak seg, Gunvor Gauteplass og Merete Killi Moastuen.

Mai Lis Fremstad synes det var stor inspirasjon i å høre Geir Arne Hagelands fortelling.

Vise mestring

- Jeg blir så ydmyk når jeg hører sånne foredrag, når jeg tenker på all motgangen de møtte på turen,

Faksimilie fra Vigga 31 i 2009.

kronikk

Ungdomen har ideane

Av Asbjørn Amble
Næringsutviklar i
Nasjonalparkriket

Det er ofte moro når ungdomen slepp seg laus. I eit samarbeidsprosjekt mellom Nord-Gudbrandsdal Vidaregåande skole og Nasjonalparkriket sprudlar

ideane om korleis lokalsamfunn og reiseliv kan arbeide saman om ei positiv, framtidretta utvikling, der natur, kultur og aktivitetar er viktige element. For å skape ei meningsfull framtid med livskraftige vekstelement, er det viktig å høyre på dei unge har å seie. Og ikkje berre lytte til dei, men og ta innspela på alvor. Gjere tankar om til handling.

Dei seks kommunane i Nord-Gudbrandsdal utgjør Nasjonalparkriket. Med seks nasjonalparkar, førte verneområde og verna areal som i utstrekning er større enn Vestfold, Akershus og Oslo, ligg det store utfordringar i den vidare utviklinga av lokalsamfunna. I tillegg til flott natur, har

regionen flust av andre kvalitetsverdiar og tradisjonsverdiar. Dette, og mykje meir, ligg til grunn for den ungdomlege tenkinga om korleis framtida kan bli i Nasjonalparkriket. Nasjonalparkane har vi, dei ligg der, og vi må bruke dei til å fremje utvikling og lokal aktivitet, samstundes som vi erkjenner at naturen er sårbar.

Dei seks kommunane dreg opp linene i fellesskap, og lokalsamfunna følgjer opp. I samarbeidsavtala mellom kommunane om satsinga på Nasjonalparkriket, heiter det at dei skal vidareutvikle næringspotensialet som er knytt opp mot nasjonalparkane. Regionen skal vere offensiv og attraktiv, og satse på at både stat

og fylkeskommune bidreg til næringsutvikling i og rundt nasjonalparkane. Både naturen og kulturen på ulike felt må brukast for å nå måla.

I dei seks kommunane i Nasjonalparkriket bur det knapt 20.000 innbyggjarar, og folketallet går ned. For å snu denne utviklinga må det satsast på kvalitetar som ligg rett framfor oss på alle kantar. Nord-Gudbrandsdal Vidaregåande skole er ein av fleire institusjonar som no grip fatt i Nasjonalparkrikekvalitetane for å snu ei utvikling. Skolen, med tre avdelingar, tek utfordringa på alvor, og er med på å byggje lokalsamfunn der ungdomen sjøl ynskjer å bli buande. Aktive og levande lokalsamfunn som i sum tek vare på folk, kulturen, kulturlandskapet og naturen.